

Sygn. akt I C 798/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Brzezinach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : Sędzia SR Joanna Rezler – Wiśniewska

Protokolant : st. sekr. sąd. Halina Barjasz

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2017 roku w Brzezinach

na rozprawie

sprawy z powództwa G. F.

przeciwko A. A. z siedzibą we (...) reprezentowany przez (...) spółkę akcyjną Oddział w Polsce z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od A. A. z siedzibą (...) reprezentowany przez (...) spółkę akcyjną Oddział w Polsce z siedzibą w W. na rzecz G. F. kwotę 6.325,50 zł (sześć tysięcy trzysta dwadzieścia pięć złotych pięćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami od kwoty 6.304 zł (sześć tysięcy trzysta cztery złote) od dnia 24 marca 2015r. do dnia zapłaty i od kwoty 21,50 zł (dwadzieścia jeden złotych pięćdziesiąt groszy) od dnia 4 grudnia 2015r., z tym zastrzeżeniem, że od dnia 1 stycznia 2016 r. co do obu kwot są to odsetki ustawowe za opóźnienie;

2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

3. zasądza od A. A. z siedzibą (...) reprezentowany przez (...) spółkę akcyjną Oddział w Polsce z siedzibą w W. na rzecz G. F. kwotę 1.534 zł (jeden tysiąc pięćset trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód G. F. wniósł w dniu 12 listopada 2015r. o zasądzenie od pozwanego A. A. we (...) z siedzibą w S. działającą w Polsce przez (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W. kwoty 6325,50zł. tytułem odszkodowania za uszkodzenie samochodu osobowego marki O. (...) o nr rej. (...) w wypadku z dnia 31 grudnia 2014r. wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 6304 zł. od dnia 24 marca 2015r. do dnia zapłaty, od kwoty 21,50 zł. od dnia 20 czerwca 2015r. do dnia zapłaty.

Powód wskazał, iż dochodzi odsetek od dnia następnego po zajęciu przez stronę pozwaną merytorycznego stanowiska w sprawie tj. od dnia 24 marca 2015r. Natomiast w zakresie zwrotu kosztów uzyskania dokumentacji znajdującej się w aktach szkody – od dnia następnego po poniesieniu przedmiotowego wydatku tj. od dnia 20 czerwca 2015r.

Powód wniósł o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Powód wskazał, że na dochodzoną kwotę 6325,50 zł. składają się kwota 6304zł. stanowiąca różnicę pomiędzy wartością pojazdu sprzed zdarzenia (7300zł.) a wartością pojazdu uszkodzonego (996zł.) Podniesiono iż naprawa pojazdu byłaby ekonomicznie nieuzasadniona, gdyż wyniosłaby 43.847,75zł. (wartości wskazane zgodnie z kalkulacją naprawy dokonaną przez samego pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego).

/pozew - k.2 - 6/

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu wg norm przepisanych w tym kosztów zastępstwa procesowego. Wskazał, iż nie ponosi w ogóle odpowiedzialności gwarancyjnej za skutki zdarzenia z dnia 31 grudnia 2014r. Pozwany zaprzeczył, aby był zobowiązany do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem a nadto zaprzeczył wszelkim nieudowodnionym twierdzeniom powoda i twierdzeniem powoda sprzecznym z treścią odpowiedzi na pozew. Pozwany zaprzeczył, w szczególności, jakoby do powstania uszkodzeń w pojeździe O. (...) o nr rej (...) w ogóle doszło w okolicznościach wskazanych przez powoda.

Pozwany uznał wartość szkody wskazaną w wycenie sporządzonej w toku postępowania likwidacyjnego.

/odpowiedź na pozew –k. 42 - k. 43/

Pełnomocnik powoda poparł powództwo, podtrzymał twierdzenia pozwu i podniósł, iż uszkodzenia drzewa ostrym narzędziem mogło dojść po przedmiotowym zdarzeniu bo oględziny miały miejsce miesiąc później. Pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa

/protokół z rozprawy – k. 67 – 68 verte/

Pełnomocnik powoda zmodyfikował powództwo w zakresie odsetek i zażądał odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r.

/protokół z rozprawy – k. 91/

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 grudnia 2014r. doszło do kolizji drogowej. M. Ś. jadąc samochodem marki O. (...) korzystał z nawigacji w telefonie i gdy telefon mu upadł i chciał go podnieść zjechał na przeciwny pas ruchu, którym poruszał się O. (...) o nr rej (...) kierowany przez powoda. Powód widząc pochylonego kierującego O. (...) i zjeżdżający w jego kierunku samochód chcąc uniknąć czołowego zderzenia odbił na prawą stronę zjechał na pobocze w las i uderzył w drzewo. Po zdarzeniu był w lekkim szoku i zgodził się na prośbę M. Ś. (który powołał się na brak pracy i obawy utraty prawa jazdy z uwagi na zgromadzenie na swoim koncie 16 punktów karnych), aby spisane zostało jedynie oświadczenie bez wzywania policji. Powód chciał dzwonić na policję, ale nie miał przy sobie telefonu a M. Ś. nie chciał dzwonić ze swojego aparatu. M. Ś. nie był pod wpływem alkoholu – powód nie czuł od niego woni alkoholu. W pojeździe powoda O. (...) uszkodzone zostały: prawy błotnik, prawe zawieszenie, szyba, reflektor prawy, obie poduszki powietrzne, maska. Powód nie mógł uniknąć zdarzenia. Nie miał gdzie zjechać. Nie było pobocza a droga była wąska (3-4 metry). Samochód powoda uderzył w drzewo (a nie w ucięty pień). Drugi pojazd miał uszkodzony zderzak i błotnik z lewej strony.

/dowód: zeznania świadka M. Ś.: protokół rozprawy k.68 – 68 verte, zeznania powoda – protokół z rozprawy k. 91 – 91 verte w zw. z k. 191 -191 verte, potwierdzenie sprawcy kolizji – k. 10 – 11, /

Na drzewie pozostały pionowe ślady przeszczepu powłoki lakierowej, które wysokościowo zgadzają się z samochodem powoda.

/dowód: zeznania świadka T. Ś. protokół z rozprawy – k. 68, fotografia nr 2 – k. 59/

Pojazd sprawcy ubezpieczony był w zakresie polisy OC u pozwanego.

/bezsporne/

Pozwany odmówił wypłaty odszkodowania podnosząc, iż do zdarzenia z dnia 31 grudnia 2014r. nie doszło w deklarowanych przez powoda okolicznościach. Pozwany wskazał, iż charakter uszkodzeń drzewa nie pasuje do opisanych okoliczności a nadto na samochodzie brak jest jakichkolwiek śladów kory czy materiału z pnia drzewa.

/pismo z dnia 23 marca 2015r. – k. 16/

Powód złożył odwołanie od w/w decyzji pozwanego.

/odwołanie – k. 17/

Pozwany ponownie odmówił przyjęcia na siebie odpowiedzialności wskazując, iż charakter drzewa, na które miał najechać O. (...) nie pasuje do podanych okoliczności zdarzenia. Pozwany powtórzył, iż brak było materiału pnia drzewa czy śladów kory na pojeździe i przyjęto ponownie, iż do uszkodzenia pojazdu doszło w innych okolicznościach aniżeli wskazanych w dokumentacji akt szkody.

/pismo – k. 18 - 19/

Pozwany po przeprowadzeniu oględzin w dniu 30 stycznia 2015r. podnosił, iż na podstawie złożonego oświadczenia i przedstawionych okoliczności można przypuszczać, iż do zdarzenia w miejscu wskazanym doszło, ale jednocześnie wskazywał na możliwość podłożenia w miejscu zdarzenia elementów zderzaka przedniego oraz kratki zderzaka przedniego.

/notatka – k. 52/

Powód poniósł koszt 11,50 zł. za koszt wysyłki i 10 zł. za skopiowanie dokumentów na rzecz ubezpieczyciela.

/pismo - k.23/

Wartość rynkowa pojazdu nieuszkodzonego na dzień 31 grudnia 2014r. wyniosła 7300zł. Wartość pojazdu uszkodzonego wyniosła 996zł. Koszt naprawy pojazdu wyniósłby 43847,75zł. Wartość szkody w pojeździe powoda wynosi 6304zł.

/bezsporne – kalkulacja pozwanego – k. 24 – 28/

Brak podstaw do kategorycznego wykluczenia, że do zdarzenia drogowego z dnia 31 grudnia 2014r. doszło w sposób i okolicznościach wskazanych przez kierujących pojazdami: O. (...) o nr rej. (...) o nr rej. (...). Na skutek odchylenia toru jazdy przez kierującego samochodem O. (...) doszło do kontaktu z jadącym z przeciwnego kierunku samochodem O. (...), którego kierujący prawdopodobnie na skutek wykonywania manewru obronnego zjechał na prawe pobocze i uderzył w jedno z drzew rosnących na tym poboczu. Zakres uszkodzeń samochodu O. (...) został określony i opisany w kalkulacji kosztów naprawy oraz ocenie technicznej znajdujących się w aktach szkody zgłoszonej pozwanej. Nie można wykluczyć że uszkodzenia lewego przedniego narożnika O. (...) powstały od przeszkody o cechach geometrycznych porównywalnych do przedniego lewego narożnika samochodu O. (...) z roku produkcji 1992. Uszkodzony element nadwozia O. (...) widoczny na fotografiach z jego wnętrza – nakładka zderzaka przedniego, ma cechy tożsame z widocznym na fotografiach z miejsca zdarzenia prawym fragmentem nakładki w/w zderzaka.

Bezpośrednią przyczyną tego zdarzenia było odchylenie toru jazdy przez kierującego O. (...). Przeprowadzone analizy geometryczne nie wykluczyły możliwości ich kontaktu w sposób wskazany przez kierujących nimi.

/dowód: opinia biegłego k. 135 – 167/

Strona pozwana otrzymała pozew w dniu 3 marca 2015r.

/dowód doręczenia – k. 34/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z zeznań świadków i powoda, dokumentów z akt szkodowych a nadto na podstawie opinii biegłego z zakresu analizy i rekonstrukcji wypadków drogowych. Powyższe dowody są wiarygodne i spójne, w żadnym zakresie nie wykluczają się. Brak podstaw do przyjęcia stanowiska reprezentowanego przez stronę pozwaną. Powołany w sprawie biegły wskazał, iż bezpośrednią przyczyną zdarzenia było odchylenie tory jazdy przez kierującego O. (...) i z powyższym Sąd całkowicie się zgodził uznając M. Ś. za sprawcę wypadku z dnia 31 grudnia 2014r.

Powód wykazał zasadę odpowiedzialności ubezpieczonego. W związku z powyższym są podstawy do przyjęcia, iż to zakład ubezpieczeń ponosi odpowiedzialność za szkodę poniesioną przez G. F.. Tym samym przy wykazaniu odpowiedzialności pozostaje jedynie ustalenie w przedmiocie wysokości szkody, a w zasadzie przyjęcie wysokości szkody ustalonej w toku postępowania likwidacyjnego, gdyż pomiędzy stronami nie było sporu w tym względzie.

Sąd nie uwzględnił jedynie częściowo żądania w zakresie odsetek od kwoty 21,50 , uznając, iż możliwość ich naliczenia powstała dopiero od dnia 4 grudnia 2015r. tj. od dnia następnego po doręczeniu pozwu stronie pozwanej. (k.34), bo nie było wcześniejszego wezwania do zapłaty.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w zasadzie w całości.

W ocenie Sądu nie było podstaw do odmowy wypłaty żadanego odszkodowania powodowi i tym samym zakwestionowania przebiegu zdarzenia i winy kierującego samochodem O. (...), posiadającego ubezpieczenie w zakresie polisy OC u pozwanego.

Pozwany ponosi odpowiedzialność gwarancyjną za skutki zdarzenia z dnia 31 grudnia 2014r.

Sąd nie ma wątpliwości, iż to kierujący O. (...) M. Ś. nie zachował ostrożności i doprowadził do zdarzenia i tym samym szkody w pojeździe poszkodowanego powoda G. F..

Pozwany, u którego w chwili szkody pojazd sprawy był ubezpieczony odpowiada za powstałą szkodę wyrządzoną powodowi w wyniku zdarzenia z dnia 31 grudnia 2014r.

Stosownie do art. 436 par. 1 k.c. i art. 415 k.c. w przypadku zderzenia się pojazdów mechanicznych poruszanych za pomocą sił przyrody za szkodę stąd powstałą odpowiada ten, kto z winy swojej ją wyrządził. Jednakże zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych [Dz. U. Nr 124 poz. 1152 ze zm.] zwanej dalej ustawą, od szkód tego rodzaju posiadacz pojazdu obowiązany jest się ubezpieczyć. W przypadku zaś zawarcia takiej umowy ubezpieczenia stosownie do art. 822 k.c. i art. 34 ust 1 ustawy ubezpieczyciel zobowiązany jest do naprawienia szkody polegającej na uszkodzeniu mienia wyrządzonej ruchem pojazdu, jeśli kierujący pojazdem ubezpieczonym obowiązany jest do jej naprawienia.

Zgodnie zaś z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych uprawniony może w takim wypadku dochodzić tego odszkodowania bezpośrednio od ubezpieczyciela.

W powyższej sprawie spór nie dotyczy wysokości szkody. Pozwany zaprzeczał jedynie, aby w pojeździe doszło do szkody w okolicznościach podawanych przez powoda. Pozwany uznał za bezsporną wartość szkody w pojeździe wobec niekwestionowania przez powoda wyceny wartości pojazdu przed szkodą i wyceny wartości pozostałości pojazdu ustalonych przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego.

Bezspornym jest, że doszło do szkody całkowitej w pojeździe. Sąd ustalił iż do szkody doszło z winy kierującego samochodem O. (...).

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie zeznań kierującego O. (...) i samego powoda. Zeznania te są ze sobą zgodne i ze sobą spójne i nie budzą wątpliwości, co do swej wiarygodności. Nadto pozwany nie zdołał w toku postępowania wykazać iż nie mogło dojść w podawanych przez powoda okolicznościach do zdarzenia ubezpieczeniowego.

Zgodnie z treścią art. 361§1 i §2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania i zaniechania, z którego wynikła szkoda. Naprawienie szkody w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy obejmują straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Uwzględniając żądanie powoda w zakresie kwoty 6304 zł. Sąd oparł się na ustaleniach z kalkulacji szkody dokonanej przez pozwanego i przyjętą bez zastrzeżeń przez stronę powodową wysokość szkody ustaloną jako różnicę pomiędzy wartością pojazdu przed szkodą a wartością pojazdu uszkodzonego.

Powodowi należy zwrócić kwotę 21,50zł. uiszczoną tytułem kosztów uzyskania dokumentacji szkody od pozwanego. Koszt ten uznać należy jako celowy i wchodzący w skład poniesionej szkody i pozostający w związku przyczynowym ze szkodą poniesioną przez stronę powodową.

O należnych odsetkach Sąd orzekł na zasadzie art. 481§1 k.c. Pozew został doręczony stronie pozwanej w dniu 3 marca 2015r. i dlatego też od roszczenia w nim po raz pierwszy zgłoszonego dotyczącego zwrotu kosztów uzyskania dokumentacji naliczone zostały odsetki ustawowe od dnia następnego tj. 4 marca 2015r.

Strony reprezentowane były przez profesjonalnych pełnomocników.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art.98 k.p.c. mając na względzie, iż powód wygrał sprawę w zasadzie w całości i należy mu się zwrot wszystkich poniesionych kosztów od strony pozwanej. Na koszty poniesione przez powoda w łącznej wysokości 1534 zł. złożyły się wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika w wysokości 1200zł. ustalone na podstawie § 2 ust 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800), opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17zł., opłata od pozwu w wysokości 317zł.